Donderdag, 16 Juli 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3652

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 10—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad. Telef. 38

Russische tegenaanvallen bij Voronesj

Boguchar en Millerovo door Sovjets ontruimd.

Rusland dringt aan op een tweede front.

Thans grote aantallen Britse en Amerikaanse duikboten in Middellandse Zee.

BIJ DE SLAG VAN VORONESJ.

De Duitse radio zeide, dat de Duitsers 118.689 Russische gevangenen namen in de slag van Voronesj sedert 1 Juli (Berlijn, (AP) 15.7).

RUSSISCHE TEGENAANVALLEN.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De gevaren langs de Centrale en Zuidelijke fronten zijn op generlei wijze verminderd, doch de berichten brachten het nieuws van een grotere weerstand tegen de Duitse aanval en in sommige plaatsen pittige Russische tegenaanvallen.

De nazies doen nog steeds krachtige pogingen voor het bereiken van Voronesj, de Wolga, Stalingrad en Rostov. Hoewel er weinig nieuws is, is er geen reden om aan te nemen dat de situatie ten Zuid-Westen van Rzhev niet vanuit Moskou niet ernstig is.

De berichten verhalen van verschrikkelijke gevechten op de toegangswegen van Voronesj waarbij de Duitsers wanhopig pogen de opening te verwijden, die zij maakten in de defensies van de stad toen zij doorbraken naar de Westelijke toegangswegen. De Russen slaan krachtig de aanvallen af en verijdelen de pogingen om de stad te omsingelen.

Ten Zuiden daarvan dreven Russische tegenaanvallen de Duitsers terug naar de Oostelijke oever van de Don. Ook ten Noorden van de stad worden hevige tegenaanvallen gemeld.

Krachtige tankstrijdkrachten reten in de Duitse gelederen ten Noord-Westen van Voronesj langs de Westelijke oever van de Don. De berichten meldden een goede voortgang tegen de Duitse gemotoriseerde eenheden en voegden daaraan toe, dat het initiatief bij de Russen berust.

Het tweede goede nieuws van de dag kwam van de Volkhov-sector waar de Russen de Duitsers verrasten in een gefortificeerde positie en hen verdreven uit enkele punten, waarbij een belangrijk dorp genomen werd.

Aan het Kalininfront hebben nog plaatselijke gevechten voortgang, waarbij eerst de ene zijde grond wint en deze vervolgens verliest om hem weer terug te winnen. De Russen gedroegen zich beter ten Zuiden van Boguchar en bieden een moeilijke taak aan de zwaar versterkte aanvallers, die zonder succes pogen hen te omsingelen. Er is geen nieuws van de positie ten Oosten van Lisitsjansk waar de nazies een offensief openden in de poging, eventueel Stalingrad en Rostov te omvatten, doch het communiqué zeide dat er geen verandering plaats had hetgeen betekende, dat de Sovjets de aanvallers nog tegenhielden.

Een grotere luchtactiviteit valt te bespeuren in de Voronesj-sector waar Russische bommenwerpers over de Don vliegen om de Duitse oversteken te bombarderen.

In een sector van het Westelijk front meldden Russische vliegers de vernieling van 110 vijandelijke vliegtuigen op een vliegveld.

In het vermelden van de ernst des toestands pogen de Russen niet de zaken beter te doen schijnen dan die zijn. De toestanden worden openlijk erkend (Moskou, (AP) 15.7).

RUSSISCHE LUCHTAANVAL OP VIJANDELIJKE HAVEN.

„Rode Ster" meldde een Sovjet-luchtaanval op een niet nader genoemde haven, waarbij de bommenwerpers 5 warenhuizen troffen, grote branden veroorzaakten en een transportschip en een tanker tot zinken brachten (Moskou, (AP) 15.7).

RUSSISCH MIDDERNACHTELIJK COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 15 Juli zetten onze troepen de felle gevechten voort in het gebied van Voronesj. Na felle slagen ontruimden onze troepen Boguchar en Millerovo. Geen grote veranderingen vonden plaats in andere sectoren van het front".

Boguchar ligt aan de Don ten Zuiden van Voronesj. Millerovo ligt weer verder naar het Zuiden. Boguchar en Millerovo liggen beide ongeveer 280 kilometer ten Westen van Stalingrad (Moskou, (AP) 16.7).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 15 op 16 Juli bestreden onze troepen den vijand in het gebied van Voronesj en ten Zuid Oosten van Millerovo. Geen veranderingen hadden plaats in andere sectoren van het front."

Een aanvullend communiqué zegt: „In het gebied van Voronesj doen onze troepen in verscheidene sectoren tegenaanvallen, waarbij zij hevige verliezen aan den vijand toebrengen. Op een dag ruimde een Sovjet-afdeling, gesteund door tanks, 1200 Duitsers op en vernielde 8 tanks. In een andere sector duwden onze mannen den vijand enigermate terug en doodden ongeveer 350 Duitsers en vernielden 5 tanks. Staf-documenten, 2 tanks en een aantal gevangenen werden genomen. In een sector van het Westelijk front sloegen de Sovjet-troepen drie vijandelijke aanvallen af. Manschappen van het Rode leger deden een tegenaanval en na koppige gevechten bezetten zij een gefortificeerde plaats, waarbij zij ongeveer 1000 Duitsers doodden.

In verschillende sectoren van het Kalininfront deden de Hitlerieten een aantal aanvallen zonder succes. Luchtafweerkanonniers brachten in de laatste dagen 7 Duitse bommenwerpers omlaag. Sovjet-sappeurs opereren met succes; een enkel detachement doodde meer dan 400 Duitsers sedert 1 Juli" (Moskou, (AP) 16.7).

ERNSTIGE SITUATIE.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Een ernstige situatie ontwikkelde zich op de Zuidelijke toegangswegen van Voronesj bij het punt van samenkomst van de rivieren Don en Voronesj waar Hongaarse troepen met steun van tanks aanvielen. Het Rode leger behield de stad nog en duwde zelfs de Duitsers terug naar de Oostelijke oever op sommige plaatsen, doch het bericht zeide dat de aanvallers voortgingen te snellen naar Voronesj. De Russen, die gedwongen werden dag en nacht te vechten, slaan hevige aanvallen van tanks af. Een verslaggever van „Pravda" in de stad onthulde, dat de Duitsers in een straat kwamen, doch werden verdreven. De Russen namen 160 gevangenen en vernielden het Hoofdkwartier van een Divisie-Staf.

De krachtige tegenaanvallen van het Rode leger bij Voronesj deden de Duitsers afzien van hun omsingelingsambities ten Noorden van de stad. Nieuwe Sovjet tank aanvallen dwingen de indringers meer anti-tank instrumenten aan te voeren zodat op sommige punten van de rivieroever 100 kanonnen staan opgesteld.

Van het Bryansk-front op 360 kilometer ten Noord-Westen van Voronesj ziet men een ernstiger worsteling tegemoet. Het bericht meldde tegelijk een tijdelijke vermindering in de Duitse activiteit. Dit is het eerste nieuws van dit front in ongeveer 10 dagen.

De positie recht ten Zuiden van Voronesj nabij Boguchar is niet duidelijk behalve het feit, dat de Russen de stad Boguchar hebben opgegeven, doch ten Zuiden ervan heeft men verschillende dagen gevochten. Dit wil zeggen, dat de dubbele Duitse opmars naar Stalingrad voortgang heeft waarbij de Duitsers een meerderheid hebben in manschappen, machines en duikbommenwerpers.

Een der Duitse opmarsen bevindt zich reeds ten Oosten van Millerovo. De verdedigers van Voronesj hielden vast aan hun posities en brachten dodelijke slagen toe aan de aanvallers, die zwaar gokken met manschappen en materiaal (Moskou, (AP) 16.7).

MEER DUIKBOTEN IN DE MIDDELLANDSE ZEE.

Berichten uit Madrid van het Spaanse nieuwsagentschap zeiden, dat volgens een officiëlen Italiaansen commentator grote aantallen Britse en Noordamerikaanse duikboten zich thans in de Middellandse Zee bevinden (Londen, (AP) 16.7).

DE AMERIKAANSE COMMANDANTEN IN EUROPA.

Het Hoofdkwartier van Generaal Dwight Eisenhower, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse strijdkrachten in het Europese krijgstoneel, maakte bekend, dat Generaal Majoor M. W. Clark thans het bevel voert over alle Noordamerikaanse grondstrijdkrachten in Groot Brittannië. Ook wordt bekend gemaakt, dat Generaal Majoor J. C. H. Lee het commando heeft over alle voorraaddiensten (Londen, (AP) 15.7).

AANDRINGEN OP EEN TWEEDE FRONT.

Drew Middleton seint uit Londen:

De voorstanders van een tweede landfront in Europa om Rusland te helpen drongen sterk aan op een snelle actie, terwijl Britse bronnen een definitief gunstige voortgang meldden in de strijd tegen de nazie-duikboten, welke als een belangrijke factor opdoemt in alle overwegingen voor een tweede front.

Bevoegde bronnen in Londen, die het gebruik van haar namen weigerden, zeiden, dat Rusland weer aandringt door zijn Gezant Ivan Maisky op een doeltreffende hulp door het zenden van een Brits - Noordamerikaanse expeditie naar Europa om een deel van de ontzaggelijke druk van het Sovjetleger te nemen. De Russen in Moskou bieden indirect het geval van een tweede front aan met officiële berichten, dat de nazies, die ontzaggelijke verliezen lijden in de gevechten in het Zuiden van Rusland, de laatste dagen met spoed verschillende divisies van Frankrijk en België naar het Russisch front hebben overgebracht.

Een argument, dat door de voorstanders van een tweede front wordt gegeven is, dat indien de Duitsers grote overwinningen behalen in het Zuiden van Rusland, de Japanners in Siberië zouden kunnen aanvallen. Naar men zegt, hebben de Japanners op zijn minst 360.000 man in Manchukuo met luchtversterkingen van de thuiseilanden.

De publieke sympathie voor Ruslands verzoeken om een tweede front, wordt thans gezien na een weekeinde van massa-vergaderingen in Glasgow en Liverpool, waarin een nieuw front en alle hulp aan Rusland geëist werden.

Terwijl een commentator van de Royal Airforce zeide, dat de Noordamerikaans-Britse oorlog tegen de nazieduikboten, verklaarden Sovjet-strategen zich niet tevreden met het Britse luchtoffensief op Europa, aangezien dit niet hevig genoeg is om de Duitsers van het Oostelijk front af te trekken.

Doch met al het gepraat over een tweede front beschouwden de militaire bronnen hier zulk een poging als een blijvende en wel overwogen actie, die een uitgebreide voorbereiding vereist en niet slechts een quaestie van toeslaan en weglopen moet zijn.

Een zegsman zeide: „Alle voorbereidingen voor het openen van een tweede front worden getroffen en het doel is een front te maken dat blijvend zal zijn, niet alleen een grote uitval om toe te slaan en weer terug te trekken".

Intussen arriveerde William C. Bullitt, de speciale assistent van den Noordamerikaansen Secretaris van Marine Frank Knox in Londen. Men nam aan, dat hij zou spreken met Admiraliteits- en scheepvaartautoriteiten over de middelen om de duikboten te bestrijden (Londen, (AP) 15.7).

VERKLARING VAN TOGO.

Sprekende te Osaka zeide de Japanse Minister van Buitenlandse Zaken Sjigenori Togo, dat de Russische alliantie met Groot Brittannië en zijn overeenkomst met de Verenigde Staten geen bepalingen bevatten betreffende Japan. Hij verklaarde, dat de betrekkingen tussen Japan en de Sovjet nog worden geregeld door het neutraliteits-verdrag van 1941 (Tokio, (AP) 15.7).

ANTI-DUIKBOTEN METHODEN.

Een commentator van de Royal Airforce zeide, dat de verbeterde Noordamerikaanse anti-duikboten methoden plus de „definitief goede resultaten" van de bombardementen op duikbotenbases en fabrieken van de nazies de scheepvaartverliezen in de Amerikaanse wateren waarschijnlijk zullen doen verminderen (Londen, (AP) 15.7).

DROTTNINGHOLM NAAR ZWEDEN TERUG.

Het Zweedse lijnschip „Drottningholm", dat twee rondreizen heeft gemaakt tussen Lissabon en New York voor de inruiling van Amerikaanse en as-onderdanen, vertrok in de namiddag uit New York naar Gotenburg, Zweden, met ongeveer 800 onderdanen van de as aan boord. Het State Department zeide, dat de meesten der vijandelijke onderdanen, die zich op de „Drottningholm" bevinden, naar hier werden gezonden van andere Amerikaanse Republieken, die de oorlog hebben verklaard aan of de betrekkingen hebben verbroken met de asmogendheden (Washington, (AP) 15.7).

Het nieuws van vandaag.

De Russen melden een grotere weerstand tegen de Duitse horden bij Voronesj en delen in hun middagcommuniqué mede, dat zij in dit gebied tot tegenaanvallen zijn overgegaan, waarbij zij de Duitsers terugwerpen en de oversteek van een spoorlijn veroverden. De gevechten worden beschreven als „bereikende een hoogtepunt van furie". De Duitse verliezen worden steeds groter en schijnen zó verschrikkelijk te zijn, dat een Duitse gemotoriseerde divisie infanterie, welke pas eergisteren in de gevechtslinie verscheen, geheel uiteengeslagen is en reeds na een dag moest worden vervangen door de nieuwe 168e gemotoriseerde divisie. Niet overal zijn de Duitsers echter tot staan gebracht. In het gebied van Boguchar, waar de laatste dagen heftig werd gevochten, moesten de Russen de stad ontruimen, terwijl ook verder naar het Zuiden de Sovjets uit Millerovo werden verdreven op 280 kilometer van Stalingrad (blz. 1).

Nu de druk van de nazies aan het Russisch front zo groot is, klopte Ambassadeur Maisky in Londen weer aan bij zijn Geallieerden om te vragen waar het tweede front blijft. De bombardementen vormen geen tweede front en de laatste dagen blijft de Raf nogal aan haar bases gekluisterd „door het slechte weer" (blz. 3).

Alleen bij dag worden de bezette kusten van Europa aangevallen, gelijk gistermiddag toen 200 Spitfires kampementen, kanonstellingen en fabrieken aan de Franse kust aanvielen en een Duits vaartuig nabij de Nederlandse kust tot zinken brachten (blz. 3).

In Egypte zijn de Britse vliegtuigen er dag en nacht op uit om Rommels troepen en pantservoertuigen te bestoken, om Tobruk en Benghazi aan te vallen en om zijn schepen op de Middellandse Zee te bombarderen en te beschieten (blz. 3).

De vliegtuigen zijn een goede steun voor de grondstrijdkrachten en hielpen een aanval van de asstrijdkrachten bij Tel el Eisa gedeeltelijk afslaan, terwijl zij ten Zuiden van El Alamein de Geallieerde troepen hielpen bij het bezetten van een heuvelketen (blz. 3).

In Buenos Aires is de interpellatie van den Minister van Buitenlandse Zaken, Ruiz Guiñazú, begonnen over de torpedering en het tot zinken brengen van het vrachtschip „Rio Tercero" door een Duitse duikboot. De Argentijnse Afgevaardigden vragen zich af of niet de tijd gekomen is om de betrekkingen met de As te verbreken (blz. 3).

Hare Majesteit bezoekt New York.

Buitengewone Raad van Advies geïnstalleerd.

Naar wij hebben medegedeeld, is H.M. Koningin Wilhelmina in New York geweest na het week-einde te Hydepark ten huize van President en Mevrouw Roosevelt te hebben doorgebracht. Aan de grens van New York werd Zij verwelkomd door Ambassadeur Dr. Alexander Loudon, door Consul Generaal Elink Schuurman en door burgemeester Fiorello LaGuardia, die naast de Koningin in Haar auto plaats nam na Haar zeer hartelijk te hebben begroet.

Eerst ging H.M. naar hotel Waldorf Astoria en vervolgens werd Zij ontvangen in City Hall. Onder hen die daar stonden opgesteld, bevonden zich: burgemeester LaGuardia, Dr. Hendrik Willem van Loon, oud-gouverneur Alph Smith, voorzitter van de gemeenteraad Newbold Morris, Wendell Willkie, journaliste Dorothy Thompson.

De burgemeester hield een toespraak: „Amerika bewondert Nederland. Zolang er een Nederland en een New York bestaan, zal ons volk het Uwe hoogachten".

H.M. de Koningin hield een korte antwoordrede, waarin Zij zeide New York te bewonderen als machtige stad en als middelpunt van democratie. „Driehonderdvijftig jaar zijn New York en de grote steden van mija land met vele banden aan elkaar verbonden. De kleuren van Uw vlag en de windmolen in Uw stadswapen zijn een welsprekend getuigenis, dat de oorsprong van New York door Uw burgers wordt uitgedragen nu al zovele eeuwen lang."

De Koningin eindigde met woorden gewijd aan de gezamenlijke oorlogvoering, de overwinning, die volgen zal en de zegeningen van de komende vrede.

„Dan zal New York tezamen met de bevrijde steden van Nederland voorwaarts gaan op het pad van vrijheid en vooruitgang."

Vervolgens nam H.M. rust in Haar hotel, waarna Zij 's avonds naar de receptie ging, die voor de Nederlandse Kolonie te Harer ere in Hotel Astor werd gehouden.

Er waren ongeveer 4000 mensen aanwezig, die de Koningin met Nederlandse liederen verwelkomden. De voorzitter van de Nederlandse club, de Heer J. A. Delanoy, heette in een korte toespraak H.M. welkom. Vervolgens sprak de Koningin Haar vreugde uit zoveel mede-Nederlanders verzameld te zien. H.M. verwijlde bij het lot in Nederland en Nederlands Indië door Nederlanders geleden. „Ik ben de Oceaan overgestoken om allen, die ik hier ontmoet, te vertellen hoe groot ons Nederlandse volk is."

De Koningin eindigde met te zeggen, dat na het sluiten van een rechtvaardige vrede, een zware taak zal komen te liggen op de schouders van alle Nederlanders, wanneer die zullen helpen een betere wereld te bouwen. „Ik ben er zeker van, dat gij allen bereid zijt daartoe al uw krachten in te zetten en mede te helpen aan de wederopbouw van ons groot en schoon Koninkrijk. Leve ons Koninkrijk! Leve ons Vaderland!"

Vervolgens werden 400 der aanwezigen aan de Koningin voorgesteld. Een indrukwekkend gedeelte van de plechtigheid was het zingen van liederen van de verschillende delen des Koninkrijks.

„Ons Curaçao" werd gezongen door Sybil Maduro. Vervolgens zong Gladys Swarthout het Wilhelmus in de Engelse text van prof. Adriaan Barnouw en het koor orpheus zong het „Wien Neerlands Bloed". De Koningin zong uit volle borst mee. Toen de Koningin vertrok, nam het gejuich pas een einde toen de Koningin uitriep: „Lang leve het Vaderland!" In het gevolg van de Koningin bevonden zich o.a. Minister Piet Kerstens, dr. Hart, Mr. Adriaan Steenberghe.

MINISTER-PRESIDENT GERBRANDY INSTALLEERT DE BUITENGEWONE RAAD VAN ADVIES.

Minister-president Pieter Sjoerd Gerbrandy heeft gisteren de eerste vergadering van de Buitengewone Raad van Advies geopend met een rede, waarin hij zeide, dat het statuut van deze Raad drie hoofdtendenzen onderscheidt, die de aard en de belangrijkheid van het werk, dat de Raad wacht aangeven. De Raad is „buitengewoon" geeft advies en assisteert de regering. Wat betreft het kenmerk „buitengewoon", merkte prof. Gerbrandy op, dat Europees Nederland een Raad van Staten en de Staten Generaal kende, Nederlands Indië de Raad van Indië en de Volksraad; Suriname en Curaçao de Raad van Bestuur en de Staten. Geen van deze lichamen hebben wij hier in Londen, en een eventuele feitelijke grondslag voor deze lichamen ontbreekt hier.

Laten wij dus vooral niet trachten hen hier samen te stellen. Zouden wij dat doen, al spoedig zou de mislukking ervan blijken. Het „buitengewone" blijkt ook uit de bizondere omstandigheden, waarin wij ons bevinden.

Vooral de Regering zelf die zal hebben te verdwijnen, wanneer deze bizondere omstandigheden niet langer meer bestaan. Deze Raad is een instelling „sui generis". Prof. Gerbrandy noemde de positie der regering „los", dat wil zeggen: de Koningin en de Raad van Ministers ontberen de connecties met het grootste deel der volksovertuiging, door de bezetting van het moederland en Nederlands Indië en dus: door de afwezigheid ener parlementaire volksvertegenwoordiging en door de afwezigheid van aanmoediging uit en door het volk.

Een van de bedoelingen van de instelling van deze Raad nu was deze aanmoediging, zij het op bescheiden wijze, toch te doen plaats vinden. Wat de tweede tendenz betreft: het adviserende karakter geeft de begrenzing van 's Raads werkzaamheid aan een begrenzing, die evenzeer door de bizondere omstandigheden is geboden. Niettemin is 's Raads terrein van werkzaamheid zo uitgebreid dat den leden een blik wordt gegeven op de algemene arbeid der regering. Een recht tot het nemen van besluiten zou de taak der regering niet ondersteunen, doch haar hinder bezorgen.

Vruchtbare samenwerking zal gezond initiatief van de Raad bevorderen. Wat de derde tendenz betreft: een van de belangrijkste overwegingen, die geleid hebben tot instelling van

deze Raad was de wens der regering om een zo groot mogelijk gebruik te maken van alle krachten, die haar succes kunnen bevorderen. De regering bemerkte met vreugde, dat bij verschillende groeperingen de wens levendig was haar bij te staan bij haar grote taak voor onze grote zaak. De regering was dan ook van mening, dat de vrije Nederlandse gemeenschap het recht moest hebben en welgeorganiseerd centrum te bezitten om deze samenwerking ten bate van de Nederlandse zaak te bevorderen.

Nadat de heer Gerbrandy den voorzitter van de Buitengewone Raad van Advies, Jhr. Beelearts van Blokland had geloofd om zijn prachtige staat van dienst en zijn zo buitengewoon grote hoedanigheden, verklaarde hij de Raad voor geïnstalleerd en smeekte hij Gods beste zegen over 's Raads toekomstige arbeid, af.

Voorzitter Jhr. Beelearts van Blokland dankte den minister-president en wees op de belangrijkheid van deze Raad in het kader van de gemeenschappelijke strijd voor de bevrijding welke strijd voornamelijk in handen ligt van de regering, die de volle zeer zware verantwoordelijkheid heeft aanvaard. De Raad zal zich van zijn plicht bewust zijn. De Voorzitter eindigde met het uitspreken van de wens, dat de Raad spoedig moge worden vervangen door de normale instanties in alle delen van het bevrijde Koninkrijk; waartoe God de wijsheid en de kracht moge schenken.

De plechtigheid had plaats in de Nederlandse Ambassade. Er was slechts één Nederlands Indische Afgevaardigde aanwezig. De leden uit Suriname en Curaçao worden spoedig verwacht. Onder de toeschouwers bevonden zich de Ministers Van Mook, Van Boeyen, Bolkestein, Albarda, Soejono en Van Angeren, bovendien generaal majoor Phaff, Schout-bij-Nacht Termijtelen.

Dr. M. F. da Costa Gomez, het Curaçaose Lid van de Buitengewone Raad van Advies, die helaas de opening in verband met zijn ziekte niet heeft kunnen bijwonen.

anderen met de voeten op de stoelen staan, en waar het aanwezig zijn een ramp wordt, omdat men nu eenmaal onmogelijk rustig kan blijven, wanneer men aan alle kanten geduwd, geperst, geknepen en betrapt wordt, is niet iets, dat geduld kan worden.

Mogelijkheid van uitbreiding van de tribune zal voorshands niet aanwezig zijn. Men zal het probleem dus op moeten lossen door de deuren te openen, zoveel mensen toe te laten als er zitplaatsen zijn, en daarna niemand meer toe te laten, behalve mensen die bijvoorbeeld aanspraken mogen maken op plaatsen op de perstribune en die uiteraard steeds vrije beweging moeten hebben.

Misschien kan men in de hal het publiek nog zoveel mogelijk laten medegenieten, maar op de tribune behoren niet meer mensen dan er zitplaatsen zijn. Dat is een simpele eis van het fatsoen. De toestand op de publieke tribune, zoals die gisteren was gedurende de meest historische vergadering, welke tot nu toe gehouden is, was niet anders dan ergerlijk.

Dan is er nog een tweede aangelegenheid. De gaden van de heren Statenleden hadden gisteren een plaats „binnen het hekje". De gaden van andere zeer vooraanstaande personen ('s Gouverneurs adjudant, hoofdambtenaren e.d.) moesten zich met hangplaatsen vergenoegen tussen dringende en stuwende lieden. Dit lijkt ons onpassend. De ruimte „binnen het hekje" is beperkt. Maar wat is er tegen om enkele banken op de publieke tribune te reserveren voor de gaden van hen, die uit hoofde van hun hoge positie „binnen het hekje" mogen zitten? Ook dit lijkt ons niet anders dan een eis van fatsoen.

Juist de laatste tijd is gebleken, hoe de Voorzitter en de Griffier van de Staten alles in het werk stellen om het den mensen van de pers gemakkelijk te maken. Dit heeft velen, ook buiten de kringen van de pers, dankbaar gestemd.

Wij menen daarom nogmaals een beroep op hen te mogen doen en toezicht te vragen op de gehele publieke tribune, zulks in het belang van de eerbied, die elk burger verplicht is te gevoelen ten aanzien van het college der Staten van Curaçao.

het meer een lichtblauwe kleur en fijn.

Op verzoek van den Directeur van de Landswaterdienst te Curaçao wordt na elke 20 voet boren een monster genomen van de aardlagen, voor een mogelijk geologisch onderzoek. Op onze vraag aan een der boorders, wat zij verwachten na deze dikke stopverfachtige modder, werd ons gezegd, dat ze harde rotsachtige laag verwachten en daarna fijn zand en tenslotte wat zij noemen „fresh water".

Op onze wedervraag of hij goed drinkwater verwacht, antwoordde deze: „Zeer zeker, want de aanwijzingen zijn er al." Laten wij dus het beste hopen en afwachten.

ONZE WATERVOORZIENING.

Op het ogenblik bevindt zich hier in ons midden de Heer Richard Jan Beaujon, Directeur van Landwatervoorzieningsdienst, die zeer zeker gekomen is om onze waterdestillatieinrichting te inspecteren en naar wij hopen om onze waterdistributie wat ruimer te maken. De laatste inrichting (No. 3) is klaar gekomen en functioneert uitstekend. In de tussentijd moest men de eerste installatie nog uitschakelen voor schoonmaking der ketels. Nu werken alle drie de inrichtingen gestadig. De tekening van inrichting No. 4 is al op Aruba gearriveerd en de fabriek hoopt No. 4 aan het einde van dit jaar af te leveren, zodat wij tegen die tijd volop onder water zullen zijn en ons eiland in een paradijs kunnen herschapen.

EERSTE STEENLEGGING SPORTCLUB „CARIBE".

De nieuwe weg Oranjestad — vliegveld is vorige Zondag getuige geweest van een biezondere plechtigheid, nl. de eerste steenlegging van het clubhuis der vereniging „Caribe." Dit nieuw clubgebouw ligt aan de nieuwe weg Oranjestad—vliegveld en wel tussen het nieuwe hotel van den heer Neme thans in aanbouw en het vliegveld. Vanzelfsprekend heeft men een prachtig uitzicht op zee. Dit clubgebouw werd aangenomen door de firma Ortiz & Gonzalez — dezelfde aannemers van de Julianaschool — die beloofd heeft dit werk klaar te zullen maken tegen einde October van dit jaar.

Het gebouw werd gecontracteerd voor ƒ 18.000 met inbegrip van sanitaire en electrische benodigdheden en zal heel modern gebouwd worden. Er komen drie speelbanen t.w. een tennisbaan een basketballbaan en een voetbalveld; verder een cantine, een keuken, dansvloer, bibliotheek enz.

De cantine zal waarschijnlijk geen sterke dranken gaan schenken, daar het schijnt dat de Caribianen niet helemaal opgewassen zijn tegen een flinke slok. Mogelijk ook met het oog op de juniorleden, die heel terecht geen kennis mogen maken met Bacchus.

Deze steenleggingplechtigheid werd bijgewoond door den Heer Isaac Wagemaker, Gezaghebber van Aruba en diens echtgenote, de ereleden, leden en ondersteunende leden van „Caribe" en bovendien veel belangstellenden. De actieve voorzitter van „Caribe", de heer Jan H. Beaujon, aan wiens doorzettingsvermogen te danken is, dat met de bouw kon worden aangevangen, heette de aanwezigen hartelijk welkom.

Hij wees op de verscheidene moeilijkheden, die de vereniging te trotseren had voordat ze dit plan kon klaar krijgen en ten uitvoer brengen. Daarna las de heer J. Beaujon een oorkonde voor, die door de aanwezigen zou worden getekend, waarna hij Mevrouw Wagemaker verzocht om de eerste steen te willen leggen, hetgeen met genoegen werd geaccepteerd. Mevrouw Wagemaker toog aan het werk en bewees de plaveikunst goed te verstaan, doordat ze het plaveimes goed kon hanteren.

Na deze plechtigheid sprak Gezaghebber Wagemaker een mooie redevoering, waarin het doorzettingsvermogen van de Caribe-leden werd geprezen. Hij eindigde zijn redevoering met een driewerf hoera voor de vereniging „Caribe". Hierna werden de champagne-glazen geledigd en deze mooie plechtigheid werd besloten met het Caribeclub-lied gevolgd door het Wilhelmus.

Curaçao.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	12999
2e prijs	8218
3e prijs	1550
4e prijs	1102

GOUVERNEUR BIJ APOSTOLISCH VICARIUS.

Gistermiddag bracht Zijne Excellentie Gouverneur Dr. Petrus A. Kasteel een bezoek aan Zijne Hoogwaardige Excellentie Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao in het Sint Elisabethshospitaal.

Later heeft Z.E. de Gouverneur, tezamen met den Heer G. J. J. Wouters, ook nog een bezoek gebracht aan Mr. Dr. M. F. da Costa Gomez, bij wien zij enige tijd aan de sponde hebben gezeten.

AFSCHEID OUD-GOUVERNEUR WOUTERS.

Bovenwinden en Comité Curaçao — Suriname.

Oud-Gouverneur Gielliam J. J. Wouters mocht de volgende afscheidstelegrammen ontvangen:

St. Maarten Gouverneur Wouters Curaçao. Zeg U namens bewoners Bovenwindse Eilanden nogmaals eerbiedig dank voor hetgeen U in belang dezer eilanden hebt gedaan. Gezaghebber Meiners.

Paramaribo. Wouters aftredende Gouverneur Curaçao. Comité Curaçao — Suriname wenst bij het einde van Uwe ambtsperiode U en gezin het allerbeste toe voor de toekomst. De Niet voorzitter, Morpurgo secretaris.

DE EERSTE MATEN VAN HET WILHELMUS.

Een hoge militair was zo welwillend ons een toelichting te geven op het feit, dat gisteren slechts de eerste maten van het Wilhelmus gespeeld werden. Velen meenden, dat dit op een vergissing berustte, doch dit is niet juist. Het eerbewijs, aan een Gouverneur verschuldigd door tamboers, bestaat uit 3 roffels, is er muziek bij, dan worden de eerste maten (strophen) van het Volkslied ten gehore gebracht (tot „van Dietsen bloed"). Een en ander is dus niet bedoeld als het spelen van het Volkslied, doch als een eerbewijs. Op last van oud-Gouverneur Wouters werd aan Dr. Kasteel bij zijn aankomst — toen hij dus nog geen Gouverneur was — toch het eerbewijs eens Gouverneurs gebracht, dit als een persoonlijke hulde van den Gouverneur aan Zijn opvolger. Vandaar ook de 15 saluutschoten, eveneens een eerbewijs aan een Gouverneur.

LUITENANT VAN DE LAARSCHOT SCHENKT PORTRETBOEK.

Luitenant en Mevrouw van de Laarschot-de Seëgner hebben aan Oud-gouverneur Wouters en Familie een prachtig in leder gebonden portretboek aangeboden. In het boek komen werkelijk buitengewoon geslaagde foto's voor van den Luitenant-Adjudant in gala-uniform, groepsfoto's van den Luitenant met gade, andere foto's van hun leuke kindertjes Anneke en Friedel. Waar de Luitenant behalve Adjudant van den Gouverneur, ook de persoonlijke Adjudant van de Familie Wouters is geweest, zal dit album steeds een herinnering vol waarde blijven.

OUD-GOUVERNEUR DANKT KINDEREN.

Hedenmorgen bezocht de Heer G. J. J. Wouters met zijn familie de zevende klas van het Sint Martinusgesticht om den kinderen dank te zeggen voor de schone ruiker bloemen, die zij hem Zaterdagochtend als afscheidscadeau gestuurd hadden.

WAAR WAS DE PLAATS VOOR DE LEDEN DER RIJKSCONFERENTIE?

Bij de ontvangst van Gouverneur Kasteel op Hato is men iets vergeten. Personen van bepaalde hoge positie werden daar den nieuwen Landvoogd voorgesteld. Natuurlijk stonden deze heren naar de orde van hun positie. Men heeft evenwel vergeten, dat er te Willemstad ook drie leden van de Rijksconferentie der Nederlanden zijn, en één lid van de Buitengewone Raad van Advies. Een van dezen was als Voorzitter van de Staten aanwezig. Een andere was toevalligerwijze ziek en de derde was niet gekomen. Voor toekomende gelegenheden zal het echter zaak zijn de plaats van deze heren te bepalen. Het wil ons voorkomen, gezien de wel uiterst hoge plaats welke de Rijksconferentie en de Raad van Advies in ons Staatsbestel innemen, dat de leden van deze colleges vóór alle anderen dienen gesteld te worden.

DE PUBLIEKE TRIBUNE IN DE STATENZAAL.

De Gaden van de hoofdambtenaren.

De Publieke Tribune in de vergaderzaal van de Staten van Curaçao is een wanstaltigheid. De wijze waarop deze Tribune aan de eigenlijke vergaderruimte grenst, is oorzaak, dat deze Tribune bij volle bezetting schade doet aan de waardigheid, welke een vergadering van de Staten moet vergezellen. En dit komt niet doordat het publiek rumoer maakt. Een enkele maal is het voorgekomen, dat het publiek meende van in- of ontstemming blijk te moeten geven, doch dit behoort tot de uitzonderingen. Maar waar velen bijeen zijn, hoort men nu eenmaal altijd een en ander, ook al tracht ieder individueel nog zo stil te zijn.

De Tribune is veel te klein. Voor gewone vergaderingen is deze beperkte ruimte voldoende, doch men moet er rekening mede houden, dat bij de groeiende betekenis welke het college der Staten in onze samenleving gaat innemen, bij het zich ontwikkelend politiek besef van de bevolking, de malen dat er veel publiek zal zijn, steeds zullen blijven toenemen. De plechtige vergadering van gisteren was er weer een bewijs van hoezeer de Publieke Tribune een hindernis vormt voor de plechtige voortgang van de vergaderingen der Staten. Zulks zal zeker niet nalaten schade toe te brengen aan de eerbied, welke men aan de Staten verschuldigd is. Het lijkt ons onjuist om meer personen toe te laten dan er zitplaatsen zijn. Een saamgedrongen menigte, die wringend en dringend samenkluwt in een warme zaal, waar mensen op stoelen zitten,

KOLONEL MELASKY GAAT WEG

Kolonel Harris Melasky, Commandant van de Noordamerikaanse troepen alhier, is door zijn Hoofdcommando weer overgeplaatst naar een andere post, waar zijn diensten dringender nodig zijn. Na de overplaatsing van Kolonel Bullard heeft Kolonel Melasky slechts korte tijd het commando gevoerd over Force Curaçao. Het ga hem goed op zijn verdere loopbaan.

DRIE GENERAALS OP CURAÇAO.

Op een receptie, welke dezer dagen door den vertrekkenden Kolonel Melasky werd gegeven, bevonden zich drie Generaals, hetgeen voor Curaçao werkelijk een unicum genoemd mag worden.

Het waren Generaal Majoor Johnson, Generaal Majoor Chaney en Brigadier Generaal Myers.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Korfbal: De wedstrijd van Vitesse tegen het Bondstwaalftal kan niet doorgaan, daar deze wedstrijd te laat is aangevraagd.

CURAÇAOSE ATHLETIEK BOND.

Programma Handicap-Athletiekwedstrijden op 19 Juli as. terrein Groot Kwartier.

Series 100 meter hardlopen; kogelstoten; verspringen met aanloop; series 400 meter hardlopen; discuswerpen; hoogspringen met aanloop; 1500 meter hardlopen; speerwerpen; hinkstapsprong; polsverspringen; prijsuitreiking.

CORRESPONDENTIE.

Den Heer L.: uw stuk is een prachtstuk, maar niet voor ons, stuur het liever aan „Curaçao", zoals u de vorige maal toch ook deed en voeg u er liefst weer even onjuiste verdachtmakingen bij tegen bepaalde personen. Maak het nog wat langer. Het blad „Curaçao" zal blij zijn met dit schitterende artikel.

ARUBA.

ONZE ONDERGRONDSE RIVIER.

Het boren gaat gestadig door en op dit moment is men reeds 510 voet diep in de Arubaanse bodem. Nu gaat het niet meer zo gauw en zo gemakkelijk meer als in den beginne. Eergisteren bijvoorbeeld kon men niet meer dan 10 voet boren, aangezien men door een dikke stopverfachtige modder bezig is te perforeren, hetgeen het werk zeer bemoeilijkt.

In een onderhoud met een der boorders werd ons medegedeeld, dat zij de voorkeur geven aan een harde rotssteen boven deze harde kleverige modder. We konden zelf merken, dat het boren niet alleen moeilijk gaat, doch dat de boor om zo te zeggen blijft steken of terug geduwd wordt. De kleur van de modder is op het ogenblik cementachtig; een paar dagen terug was

NEDERLAND.

DE KONINGIN TELEGRAFEERDE DE GAULLE.

Op 14 Juli heeft H.M. de Koningin een telegram aan Generaal Charles de Gaulle gezonden: „Mijn gedachten gaan vandaag uit naar U en naar Uw landgenoten in Frankrijk en elders voor wie het Duitse en het Japanse juk ondragelijk is en niet in overeenstemming met de geest, de trots en de eer van Frankrijk. Tezamen vechten wij voor een betere wereld, die de democratische instellingen in staat zal stellen weer op te bloeien. Daarom vereenzelvig ik mij zelf met mijn ganse hart met Uw herdenking van deze dag."

HARE MAJESTEIT BIJ DE ZEELIEDEN.

H.M. de Koningin heeft hier het Nederlandse Zeemanshuis bezocht. Vijfhonderd geestdriftige zeelieden juichten hun Koningin toe. Nadat de Koningin door den heer De Goede verwelkomd was hield zij een toespraak, waarin Zij hulde en dank betuigde aan den Nederlandsen Zeeman, die ons de oorlog helpt winnen. „Gij toont der wereld waartoe Nederland in staat is wanneer het erom gaat de oorlog te winnen." Allen zongen het Wilhelmus en juichten de Koningin toe, waarna de kreet „Leve het Vaderland" inzette, die door de zeelui geestdriftig werd aangenomen. Vervolgens verleende H.M. privé-audiëntie aan onlangs gedecoreerden: R. N. de Boer, P. van Beelen, L. W. H. Lagrange, D. G. Hollander, C. P. Visser, P. Luchtenburg, L. Kuipers, C. Godfried, J. A. Paans, H. Regoort, verpleegster Brij en dr. B. H. Sajet. Alvorens weg te gaan heeft de Koningin alle vijfhonderd aanwezigen de hand gedrukt (New York, G.P.D. 16.7).

460 GIJZELAARS.

Nader wordt vernomen dat het aantal dezer dagen door de Duitsers gevangen genomen Nederlandse gijzelaars niet minder dan 460 bedraagt. Deze zijn allen naar Duitse concentratiekampen gezonden. Thans is nog slechts bekend dat zich onder hen bevinden dr. H. E. Grasemeyer, secretaris van de synode der Nederlands Hervormde Kerk, prof. dr. de Zaan, hoogleraar in het Nieuwe Testament te Leiden en prof. dr. Scholten (Londen, G.P.D. 16.7).

„DE NIEUWE EEUW" OPGEHEVEN.

Radio Hilversum maakte bekend „dat het bekende roomskatholieke weekblad „De Nieuwe Eeuw" door de Duitsers is opgeheven (Londen, G.P.D. 16.7).

FILM

' What's Cookin' (West-End) is aangewezen film voor de dengene, die het houdt bij de populaire muziek. Gedurende de gehele duur van de film (90 minuten) wordt men vergast op Amerikaanse „swing"-muziek. Zelfs traditionele liefdesgeschiedenis heeft plaats moeten maken voor enige aardige zangnummers, zodat wij slechts bij begin van de „kennismaking" tussen meisje en vriend mogen meemaken terwijl de rest van het verhaal maar wordt toevertrouwd aan de fantasie des toeschouwers.

Het waarschijnlijk zeker interessante vraagstuk of de classiek zal moeten plaats maken voor de populaire muziek wordt in de film op een even populaire manier verwerkt, en wordt op enkele minuten, of misschien nog minder onderbroken door ofwel het gekweel der Andrew-sisters, ofwel door de verlijdelijke tonen van het prachtige orkest van Woody Herman. Een hele groep van radio-sterren, die velen onzer plaatselijken radio-enthousiasten niet onbekend zal zijn, plus nog een andere groep film-dito's treden in de film op. Mogen wij volstaan met het noemen van de volgende bekende namen: de zusters Andrew, Woody Herman en zijn orkest, de jonge zangeres Gloria Jean, Grace McDonald en haar Jivin Jacks and Jills Leo Carillo, Jane Frazee en nog het kleine nieuwsgierige Aagje wiens onschuldige verschijning op zich zelf reeds een bron van vermaak is.

Wisselende successen van vriend en vijand in Egypte.

Benghazi en Tobruk heftig gebombardeerd. 200 Spitfires vallen de Franse kust aan.

IN DE WOESTIJN.

Harry Crocket, die zich met het Britse leger bij El Alamein bevindt, seint het volgende:

Terwijl het gedonder van de Britse bommen en het geknal van Britse en vijandelijke granaten het horen moeilijk maakten zat ik hedenmorgen (14 Juli) in een schuilplaats voor de bommen te luisteren, terwijl een Zuidafrikaanse Brigadier mij de bizonderheden verschafte van de gevechten van de afgelopen nacht. De Zuidafrikanen stuitten de kracht van de Duitse aanval, welke even voor de schemering begon aan het front 5 kilometer ten Zuiden en ten Zuid-Westen van het station van El Alamein. De Duitsers hadden de gehele dag gepoogd het Noordelijke front van de Australiërs te breken zonder succes en zich teruggetrokken. In de woorden van een Australischen tankman: „Wij gaven hun te veel scherp staal". De Duitsers besloten, dat zij de Australiërs niet de baas konden en dachten toen, dat zij door de linies van de Zuidafrikanen konden breken, die zij echter even taai vonden.

Gedurende de namiddag vielen de tanks de Zuidafrikaanse posities aan in een poging de machinegeweerposten te bezetten, terwijl de Duitse infanterie mijnen verwijderde van het terrein voor de defensies, doch zij hadden geen succes en vele infanteristen werden gedood.

Toen de zon bijna onderging hergroepeerden de tanks zich, die zich hadden teruggetrokken van het Australische front en naderden zij de Zuidafrikaanse posities onder dekking van een hevig kanonvuur, gevolgd door een belangrijk aantal infanterie. Toen kwamen de Australiërs er weer aan te pas met een ontzaggelijk geconcentreerd granaatvuur, dat op zijn minst 1 tank vernielde en de rest uiteensloeg. Vervolgens verdreef de Zuidafrikaanse infanterie de aanvallers, die een belangrijk aantal doden achterlieten.

Terwijl de Australiërs op grimmige wijze den vijand beschoten kwam er een bericht van de frontlinie, dat zeide: „Het granaatvuur heeft geroep en consternatie veroorzaakt onder de Duitse infanterie". Ik luisterde naar dit bericht toen Britse bommenwerpers en gevechts-bommenwerpers over kwamen vliegen. Toen kwam een serie ontploffingen terwijl zij hun ladingen lieten vallen op de vijandelijke troepen aan de frontlinie rechtstreeks over de heuvelketen, een korte afstand ten Zuiden van ons. Daarna kwam het geluid van de Australische artillerie en het vuur van de zware Duitse kanonnen, dat gericht was op de Zuidafrikanen vlak voor ons.

Staande op de top van een Australische tank en sprekende met de bemanning zag ik duidelijk Britse vliegtuigen het hevige Duitse afweervuur trotseren en naar den vijand slaan.

Zo dicht zijn de linies bij elkaar, dat de flitsen en rookkolommen haast met elkaar vermengd zijn, doch het Britse spervuur is heviger en intensiever dan dat van den vijand. Het bombarderen en beschieten duurt urenlang voort en alles is geconcentreerd op de Zuidafrikanen.

Een bewijs, dat de Duitsers elementen van een regiment van Creta gebruiken, die waarschijnlijk in Tobruk aan land gezet werden, werd verkregen. De Australiërs namen een Kapitein van dat regiment gevangen en ook een Duitsen ingenieur van dezelfde afdeling (Met het Britse leger bij El Alamein, (AP) 15.7).

AS-AANVAL AFGESLAGEN.

Edward Kennedy seint uit Caïro:

De derde en waarschijnlijk de zwakste poging van de as om de hoogten in de woestijn ten Westen van El Alamein te nemen zijn afgeslagen door de Britten en de slag om Egypte ging weer een nieuwe phase in van tastende uitvallen onder het gewelt van een altijd intensieve luchtactiviteit. De derde aanval sedert de Britse strijdkrachten de asstrijdkrachten 16 kilometer van El Alamein terugdreven begon gisteren-avond in de schemering en duurde tot in de donkere uren voort. De Britse verdedigers hadden de voortdurende steun van de Royal Airforce, welke het meesterschap over het slagfront behield, en de vliegers sloegen naar de vijandelijke tank- en gemotoriseerde infanterie-colonnes in aanvallen op grote schaal.

In de vlucht vernielde de Royal Airforce alle behalve 1 voertuig in een woestijn-convooi van 15 pantserwagens en transportvoertuigen en vernielde bovendien een tank, behalve de gebruikelijke verliezen aan asvliegtuigen toe te brengen.

De Royal Airforce had ook de haven van Tobruk krachtig aangevallen, branden zaaiende, die ten laatste in één grote overliepen.

Onder de kuststrook bepaalden de grondacties in de woestijn zich tot minder grote gevechten tussen colonnes en patrouilles. De tegenaanvallen van de as op verminderde schaal worden hier beschouwd als een bewijs, dat de Duitse Generaal Rommel nog wacht op een volledige aanvulling voor een nieuwe grote poging om naar Alexandrië op te rukken na te zijn tegengehouden en gedurende de laatste twee weken lichtelijk te zijn teruggeduwd in de buurt van El Alamein (Caïro, (AP) 15.7.

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Een gemeenschappelijk communiqué van het Algemeen Hoofdkwartier en de Royal Airforce luidt als volgt: „In de Centrale sector maakten onze strijdkrachten, die in de vroegere urea van 15 Juli oprukten zich meester van haar doelen aan het Westelijk einde van een heuvelketen ten Zuiden van El Alamein. Er werden gevangenen gemaakt, doch hun aantal is nog niet bekend. Een tegenaanval van den vijand in de namiddag slaagde erin zich gedeeltelijk te vestigen te Tel el Eisa gedurende de nacht van 14 op 15 Juli, terwijl onze troepen in dit gebied bleven vasthouden aan de hoge grond. Gisteren werd de vijand hevig beschoten door onze artillerie en een aantal vijandelijke tanks werd in deze sector vernield door onze land- en luchtstrijdkrachten.

Lichte bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen werden wederom met grote kracht gebruikt, 2 Voltreffers werden geplaatst op vijandelijke vliegtuigen op de grond en kanonstellingen werden ook met succes aangevallen. Een vijandelijk hoofdkwartier in het gevechtsgebied werd aangevallen en bommen vielen vlak bij een grote aanhangwagen. De vijandelijke bombardementen namen enigszins toe, doch onze onderscheppende gevechtsvliegtuigen schoten 7 vijandelijke vliegtuigen neer en beschadigden andere.

Onze bommenwerpers vielen in de nacht Benghazi aan, waar branden werden veroorzaakt. Gedurende de nacht werd Tobruk weer krachtig aangevallen. De vijand zette zijn aanvallen op Malta op verminderde schaal voort. Van deze operaties worden 2 onzer vliegtuigen vermist" (Caïro, (AP) 16.7.

VAN HET ITALIAANSE COMMUNIQUÉ.

Heftige Britse aanvallen op het middelste deel van de aslinie in Egypte worden gemeld door het Italiaanse Hoofdcommando, dat echter beweert, dat deze tot staan werden gebracht en ogenblikkelijk tegenaanvallen werden uitgevoerd. Het communiqué zeide: „Wij namen meer dan 1200 gevangenen en vernielden een flink aantal pantservoertuigen" (Rome, (AP) 16.7.

DE JAPANSE VERLIEZEN BIJ MIDWAY.

De Marine maakte bekend in een resumé van de maand oude slag bij Midway, dat de Japanners 20 schepen verloren, waaronder 4 vliegdekschepen, die tot zinken werden gebracht of beschadigd, plus 275 vliegtuigen, die vernield werden of op zee verloren gingen en 4.800 man, die gedood werden of verdronken (Washington, (AP) 15.7).

OPERATIES BOVEN NOORD FRANKRIJK.

Officieel wordt medegedeeld, dat 3 Duitse gevechtsvliegtuigen vernield werden gedurende operaties van de Royal Airforce boven het Kanaal en Noord Frankrijk. 3 Britse vliegtuigen worden vermist. De Royal Airforce viel kampementen, kanonstellingen en Duitse troepen aan met kanon- en machinegeweervuur (Londen, (AP) 15.7).

AANVAL OP DUITSE TROEPEN IN FRANKRIJK.

200 Spitfires voerden hedenavond vroeg een gewaagde aanval van geringe hoogte uit op Duitse troepen langs een front van 320 kilometer in Noord Frankrijk.

Vier offensieve operaties werden uitgevoerd, die zich concentreerden op het gebied van Etaples en boven Fécamp, St. Uvelrie, St. Valerie en Caux en Dieppe. De Spitfires kwamen het land in vliegen op een hoogte van slechts enkele meters boven de grond, terwijl zij kanon- en machinegeweervuur afgaven op kampen en kanonposten. Een strijdmacht, waaronder zich een geheel Frans escadrille bevond, scheerde over de klippen van Fécamp om licht luchtafweergeschut batterijen van de veldartillerie, spoorwegstations, vrachtwagons en troepen aan te vallen, die over het gehele landschap verspreid waren.

De gasfabrieken te St. Valerie en Caux werden in brand gezet. Een kustvaartuig van 500 ton, dat een doelwit voor Duitse luchtafweerbatterijen sleepte, werd tot zinken gebracht nabij de Nederlandse kust door Spitfires (Londen, (AP) 15.7).

RAF BLEEF THUIS.

Slecht weer boven het vasteland belette wederom de Royal Airforce om Duitsland in de afgelopen nacht aan te vallen (Londen, (AP) 16.7).

2 DUITSERS OP MEXICAANSE KUST GEVAT.

2 Geheimzinnige Duitsers werden in Tampico gebracht na in verzekerde bewaring te zijn genomen op een eenzaam strand door de Politie, welke speurde naar mogelijke overlevenden van de beschadigde duikboot. Julio Ozuna, Hoofd van de Staatspolitie, die de mannen vond, verstrekte geen bizonderheden van de gevangenneming behalve te zeggen, dat de Politie aanwijzingen vond, dat de mannen enige tijd op het strand woonden. Ozuna ging er verschillende dagen geleden op uit om te zoeken naar de Duitsers nadat een lege reddingsboot op het strand gevonden was, 50 kilometer ten Noorden van de plek, waar Mexicaanse vliegtuigen twee weken geleden een duikboot bombardeerden. De Politie weigerde te zeggen of de mannen nabij de boot waren gevangen (Tampico, (AP) 15.7).

NIEUWE BOMAANSLAG IN FRANKRIJK.

Het Hoofdkwartier van Jacques Doriots Populaire Partij te Biarritz werd in de nacht van Maandag door een bom beschadigd. De voorkant van het gebouw werd vernield en de meubelen in het gebouw beschadigd. Dezelfde nacht werden de ramen van het anti-Sovjet „Driekleuren legioen" te Gisors ingeslagen (Vichy, (AP) 15.7).

SABOTAGE IN BELGIË.

De Belgische Regering ontving nieuwe berichten uit België omtrent sabotage tegen de Duitsers. Gemeld wordt, dat een stalen draaimolen te Charleroi werd opgeblazen, terwijl duizend ton vlas voor valschermen in midden-België door een brand vernield werd. Een zegsman zeide: „De Belgische sabotage neemt met de dag toe en elke poging wordt gedaan om de opslagplaatsen van de Duitse militairen achter de kustdefensies te vernielen" (Londen, (AP) 15.7).

DEBATTEN OVER HET AFBREKEN DER BETREKKINGEN MET DE AS.

De Argentijnse Kamer van Afgevaardigde stemde de eis toe van den Minister van Buitenlandse Zaken Ruiz Guiñazú, dat het debat omtrent de vraag of Argentinië de betrekkingen met de as moest verbreken als resultaat van de torpedering van de „Rio Tercero", zal worden gehouden in een absolute geheimhouding zonder de aanwezigheid van stenografen.

Het eerste deel van de interpellatie van heden waarbij de Minister van Buitenlandse Zaken zal worden ondervraagd omtrent de bevredigingen, die de Regering verkregen heeft van Duitsland voor het tot zinken brengen van het vrachtschip, zal in het openbaar plaatshebben. De Minister stond er echter op, dat het tweede deel met gesloten deuren zal worden behandeld, teneinde de eventuele publicatie van de bizonderheden te voorkomen. Dit tweede deel zal bestaan uit de vraag of de tijd niet gekomen is om de aanbevelingen van de Conferentie van Rio de Janeiro ten uitvoer te brengen (Buenos Aires (AP) 15.7).

TABORDA EN SANTANDER NEMEN ONTSLAG.

De Argentijnse Kamer van Afgevaardigden stemde 98 tegen 9 voor het aanvaarden van het aftreden van Raul Damonte Taborda en Silvano Santander als leden van het Comité voor onderzoek naar anti-Argentijnse activiteiten (Buenos Aires, (AP) 15.7).

HET OVERLIJDEN VAN ORTIZ.

Het stoffelijk overschot van Ortiz zal naar het Regeringshuis worden gebracht in de namiddag waar het op een praalbed zal liggen. Men verwacht, dat hem een staatsbegrafenis zal worden gegeven met dezelfde eerbewijzen als aan een President, die in zijn ambtsperiode is overleden.

Leden van de familie zeiden, dat de Oud-President bij zijn bewustzijn was tot zijn dood en zich ervan bewust was, dat het eind nabij was. Enkele uren voordat hij stierf nam hij afscheid van zijn vroegeren Minister van Binnenlandse Zaken Diogenes Taborda en vroeg hij hem zijn vaarwel te willen overbrengen aan de andere vroegere leden van zijn Bestuur.

Enkele minuten vóór 7.30 uur maakten de doktoren zich gereed den patiënt een versterkend middel toe te dienen, teneinde zijn wegkwijnende kracht weer op te wekken. „Waarvoor is dat?" vroeg Ortiz. Hij overleed voordat de inspuiting kon worden gegeven (Buenos Aires, (AP) 15.7).

Een menigte begon zich op te hopen voor het huis van Ortiz zodra het nieuws omtrent zijn overlijden bekend werd. Binnen enkele uren stonden ongeveer 500 personen op straat in een zwijgende eerbetuiging (Buenos Aires, (AP) 15.7).

CASTILLO CONDOLEERT.

President Castillo bracht een bezoek aan het woonhuis van wijlen ex-President Roberto Ortiz, vergezeld door den Minister van Binnenlandse Zaken Culaciati. Hij vertoefde 15 minuten met de familie (Buenos Aires, (AP) 15.7).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** De radio van Moskou zeide, dat de marine-luchtmacht van de Russische Zeevloot 3 kanonneerboten van de as, 1 patrouilleboot en een gewapend transportschip vernietigden en een torpedoboot, 2 kanonneerboten en 8 patrouilleboten beschadigden. De aanvallen op de concentraties van vijandelijke schepen vonden gedurende de laatste dagen plaats.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando zeide, dat Duitse marine-vaartuigen 2 Sovjet-duikboten in de Golf van Finland tot zinken brachten.

— **Rio de Janeiro:** De organisatie van een Panamerikaans vrijwilligersleger, dat zal vechten tegen de as binnen of buiten het Westelijk Halfrond werd voorgesteld door 5 gepensionneerde leger-officieren in een boodschap aan den Braziliaansen President Vargas en den Minister van Buitenlandse Zaken Oswaldo Aranha.

De groep, waaronder zich Generaal Joao Gueses da Fontoura bevindt, stelde voor dat het leger zou worden gevormd onder leiding van de Verenigde Staten en herinnerde eraan, dat Vargas in Maart verlof gaf, dat Braziliaanse burgers hun diensten aan de Noordamerikaanse Regering zouden mogen aanbieden.

— **Rome:** Het Italiaanse Hoofdcommando beweert, dat een Britse kruiser in de Middellandse Zee beschadigd werd door voltreffers van Italiaanse en Duitse oorlogsvliegtuigen.

— **Londen:** Een militaire commentator bevestigde de Russische berichten, dat Duitse divisies onlangs uit Frankrijk gehaald werden en aan het Russisch front zijn aangekomen. Hij verklaarde echter, dat er geen vermindering is in de geregelde bezetting van de Duitse garnizoens, die West Europa houden tegen een invasie.

„De Duitsers vormen en oefenen divisies in Frankrijk en zenden die dan naar elk front dat zij verkiezen", zeide hij. Hieraan voegde hij toe, dat de troepen die naar Rusland werden gezonden slechts van deze categorie zijn. Hij verklaarde, dat die garnizoenstroepen zijn, doch niettegenstaande goede soldaten.

— **Londen:** De Imperiale strijdkrachten sloegen vooruit in de Centrale sector van het Egyptische front en verschoven de voornaamste activiteit naar dat gebied. Een militaire commentator zeide, dat de Britten de hoge grond bij Tel el Eisa behielden en het voordeel aan Auchinleck lieten. De commentator zeide, dat de Britten voortdurend den vijand bombarderen en beschieten. De berichten, dat een Duits licht regiment infanterie per vliegtuig uit Creta is aangevoerd, zijn waar.

Vijftig Gouverneurs van Curaçao.

Met den Heer Dr. Petrus A. Kasteel begon de 50ste Gouverneur van Curaçao gisteren zijn ambtsperiode. In de hieronderstaande lijst, welke ontleend is aan de „Almanaque de Curaçao" van W. M. Hoyer, wordt een overzicht gegeven van allen, die als gouverneur (voorheen directeur genaamd) ons gebiedsdeel bestuurd hebben. Alleen degenen, wier namen vet gedrukt zijn, waren gouverneurs; de anderen zijn bestuurderen „ad interim" of vreemdelingen. Het jaartal achter elke naam geeft het jaar der ambtsaanvaarding aan.

Johannes van Walbeeck 1634
Jan Claesz van Campen 1636
Jacob Pietersz Tolck 1638
Jan Claesz van Campen 1642
Petrus Stuyvesant 1643
Lucas Rodenburgh, onder-directeur 1647
Matthias Beck, onder-directeur 1655
Matthias Beck 1664
Willem Beck 1665
Lodewicus Bodewijns van Berlicum 1669
Willem Beck 1670
Dick Otterinck 1670
Jan Doncker 1673
Nicolaas van Liebergen 1679
Apero van der Hoeven 1682
Jan van Erpecum 1683
Apero van der Hoeven en Willebrord van Engelen 1685
Willem Kerckrinck 1686
Dr. Gualtenus Schagen en Bastiaan Bernagie 1692
Bastiaan Bernagie 1693
Bastiaan Bernagie 1694
Nicolaas van Beek 1700
Dr. Coenrad Burgh (leed op zijn reis naar Curaçao schipbreuk) 1700
Nicolaas van Beek 1701
Jeremias van Collen en Gerard Luls 1704
Dr. Jacob Beck 1704
Jeremias van Collen 1709
Abraham Beck 1709
Jeremias van Collen 1710
Jeremias van Collen 1712
Jonathan van Beuningen 1715
Jonathan van Beuningen 1716
Dr. Jan van Beuningen 1720
Cornelis Anderman van der Burgh, Juan Pedro van Collen en Frederick Eck 1720
Dr. Jan Noach du Fay 1721
Juan Pedro van Collen 1731
Jan Gales 1738
Isaac Faesch 1740
Jean Isai Claris Rodier de la Brugiere 1758
Jacob van Bosveld 1761
Jean Isai Claris Rodier de la Brugiere 1762
Jan Lixraaven, plaatsvervangend gouverneur 1781
Johannes de Veer Abz. 1782
Bernardus Anthony Cancrijn 1796
Jan Jacob Beaujon 1796
Johan Rudolph Lauffer 1796

Gouverneurs van Curaçao gedurende de eerste Engelse bezetting (13 September 1800 — 11 Januari 1803).

Johan Rudolph Lauffer, burgerlijk bestuurder ...... 1800—1803
tegelijk met Lord Hugh Seymour 1800
Walter Tremmenheere 1800
William Carylon Hughes 1801

Gouverneurs van Curaçao na de teruggave van het eiland aan de Nederlanders op 11 Januari 1803.

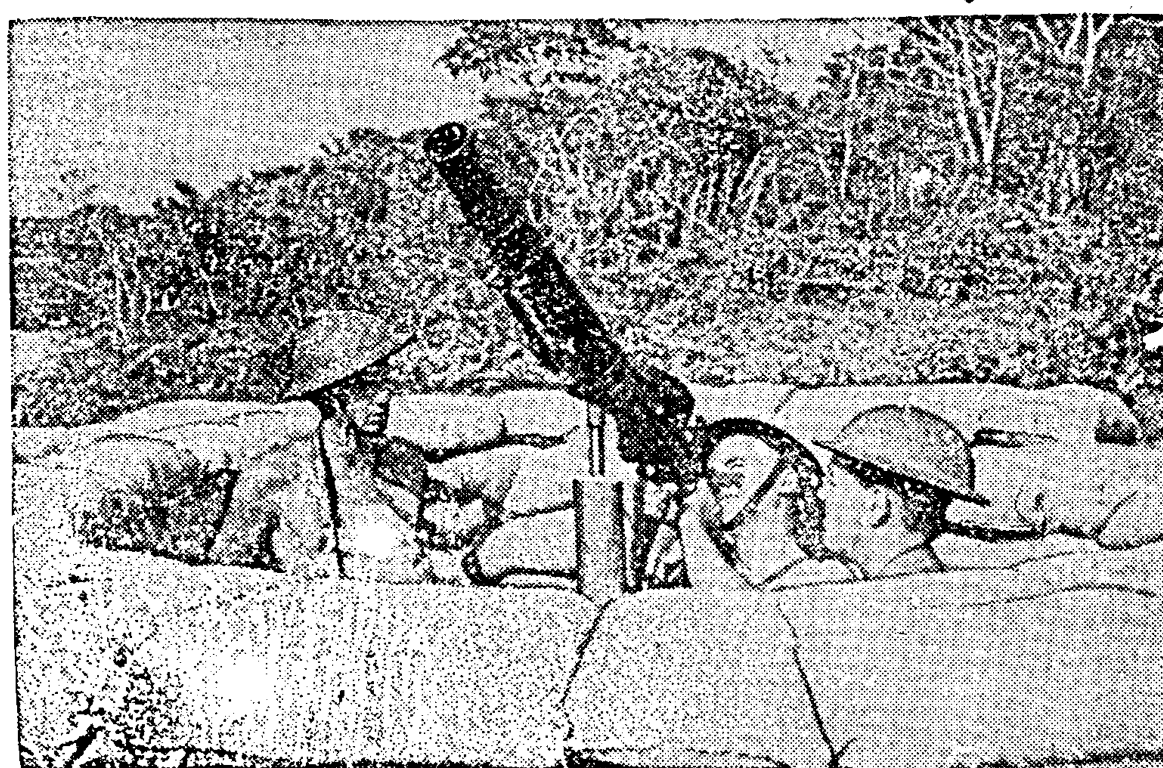
Cornelis Berch en Abrahan de Veer gezamenlijke bewindvoerders 1803
Dr. Pierre Jean Changuion 1804

Gouverneurs van Curaçao gedurende de tweede Engelse bezetting (1 Januari 1807 — 4 Maart 1816).

James Richard Dacres, bevelvoerend admiraal en als zodanig gouverneur 1807
Charles Brisbane 1807
Sir James Cockburn Bt. 1808
John Hodgson 1811

Gouverneurs van Curaçao na de teruggave van het eiland op 4 Maart 1816.

Albert Kikkert 1816
Dr. Petrus Bernardus van Starckenborgh 1819
Dr. Isaac Johannes Rammelman Elsevier 1820
Paulus Roeloff Cantz'laar 1820
Dr. Isaac Johannes Rammelman Elsevier 1828
Jhr. Isaac Johannes Rammelman Elsevier Jr. 1836
Renier Frederick Baron van Raders 1836
Caspert Lodewijk van Uytrecht 1842
Renier Frederick Baron van Raders 1844
Rutger Hermanus Esser 1845
Jhr. Isaac Johannes Rammelman Elsevier Jr. 1848
Jhr. Isaac Johannes Rammelman Elsevier Jr. 1849
Dr. Jacob Bennebroek Gravenhorst 1854
Reinhart Frans van Lansberge 1856
Johannis Didericus Crol 1859
Dr. Abraham Matthieu de Rouville 1866
Herman François Gerardus Wagner 1870
Herman François Gerardus Wagner 1871
Hendrick Bernardus Kip 1877
Johannes Herbert August Willem Baron van Heerdt tot Eversberg 1880
Nicolaas van den Brandhof 1882
Dr. Charles Augustinus Henry Barge 1890
Dr. Theodorus Izaak Andreas Nuyens 1901
Jhr. Jan Olphert de Jong van Beek en Donk 1901
Caspert Statius Muller 1904
Jhr. Jan Olphert de Jong van Beek en Donk 1904
Dr. Theodorus Izaak Andreas Nuyens 1909
Dr. John Brown Gorsira 1919
Oscar Luis Helfrich 1919
Dr. John Brown Gorsira 1921
Dr. Nicolaas Johannes Laurentius Brantjes 1921
Dr. John Brown Gorsira 1921
Dr. Nicolaas Johannes Laurentius Brantjes 1924
Herman Schotborgh 1927
Dr. Nicolaas Johannes Laurentius Brantjes 1927
Dr. Marinus van Dijk 1928
Leonard Albert Fruytier 1929
Herman Schotborgh 1929
Bartholomeus Wouter Theodorus van Slobbe 1930
Herman Schotborgh 1933
Bartholomeus Wouter Theodorus van Slobbe 1933
Dr. Frans Adriaan Jas Jr. 1936
Gielliam Johannes Josephus Wouters 1936
Dr. Petrus Albertus Kasteel 1942

Een afweermachinegeweer in stelling in Egypte ter verdediging tegen de voortdurende bombardementen der Nazies.

DUITSE WANDADEN IN DE SOVJET UNIE.

Monsterachtige wreedheden tegen weerloze bevolking.

Alexei Tolstov schrijft:

Instructies van de propaganda-afdeling van het Duitse leger luiden: „Het is gewenst in den Duitsen soldaat een gevoel van meedogenloosheid aan te kweken. Het is ontoelaatbaar, dat men op enigerlei wijze aan iemand, ongeacht geslacht of leeftijd, medelijden betoont. Het is noodzakelijk, dat ieder officier of soldaat tot wezenlijke belangstelling in de oorlog worde aangemoedigd".

Het resultaat van deze propaganda treedt duidelijk aan de dag. Zij viel in vruchtbare aarde. De fascisten houden van sterke sensaties. Boeken, toneel, en film geven slechts een surrogaatemotie. Er gaat niets boven „echte" dingen, zoals het afstormen op een boerin van een collectieve boerderij in Wit Rusland, haar de baby uit de armen te rukken, het kind op de grond te pletter te smijten, terwijl men zijn gezicht in een glimlach trekt, als de vrouw gillend op hem aanvalt, hulpeloos en hopeloos als een vogel, wier jongen uit het nest gehaald zijn. Tenslotte, als de kreten van de onbeschaamde vrouw hem zenuwachtig maken, doorsteekt hij haar borst met zijn bajonet.

Een kindje werd gedood.

Hier volgen nog een paar andere grimmige feiten van achter het front. Een Duitse motorrijder snelde een dorp binnen en gaf bevel, dat alle paarden bijeengedreven moesten worden. Een oude boer besteeg stilletjes het beste paard en galoppeerde de bossen in. De motorrijder achtervolgde den boer en schoot telkens met zijn automatisch pistool op den ouden man, doch deze slaagde er in te ontkomen. De Duitser, driftig geworden, schoot met zijn laatste kogel een klein meisje dood, dat met wijdopen mond en nieuwsgierige ogen dicht bij hem stond. Zij begreep niet, dat zij er schuld aan had, dat haar grootvader zich in de bossen uit de voeten had gemaakt.

Het martelen der gevangenen.

Maksimenko, soldaat in het Rode Leger, werd vijf dagen gevangen gehouden en ontsnapte toen. Hij was volkomen uitgehongerd en met bloed bedekt door de folteringen. Tijdens die vijf dagen gevangenis hadden de Duitsers gewone gevangenen, leiders en politieke strijders vlak voor zijn ogen ondervraagd. Dat onderzoek bestond uit een reeks vragen, terwijl de gevangenen zwijgend hun lippen op elkaar geklemd hielden, en de Duitsers hen met leren knuppels op maag en hoofd sloegen. Toen dit geen succes had, werden de duimen van de gevangenen op een scherpe dolk gedrukt en kerfden zij een vijfpuntige ster op hun voorhoofd. Zelfs onder deze martelingen verrieden de gevangenen geen militaire geheimen. Daarop werden zij over de straat gesleurd, aan elkaar gebonden en onder rups-tanks verpletterd.

Alles vernielen en stelen de Nazies.

Golubeva, de vrouw van een arbeider zeide: Ik was er getuige van hoe nazie-officieren en mannen in de huizen drongen en alles roofden wat onder hun bereik kwam, niets achterlatend. De beschonken bandieten vernielden en vertrapten alle aardewerk, spiegels, meubilair en kinderspeelgoed. In mijn eigen huis namen zij mij alles af, tot zelfs het ondergoed. Ik zag een meisje, dat gillend over de straat holde in doodsangst, achterna gerend door een fascist, die met een pistool zwaaide. Het ongelukkige kind werd gedood. De 12 jaar oude Tania Ivanenko werd op straat gegrepen door een duivel van een Duitsen officier, die zich aan haar vergreep en haar vervolgens doodstak.

Wij verstopten ons voor de rovers in kelders, doch ook daar verschenen zij en roofden ons laatste voedsel.

Een 90 jaar oude man, genaamd Motin, zegt: „Toen de Duitsers in onze stad kwamen, was het voor ons, oude mensen, heel bezwaarlijk te vluchten. Mijn vrouw en ik verborgen ons in een vuilnishok. Op een gegeven ogenblik kwam mijn vrouw daaruit om aardappelen te vragen aan onze buren. Een Duits soldaat greep haar op straat en eiste geld. Toen mijn vrouw haar beursje voor de dag haalde, ontrukte hij haar dit en schoot haar ter plaatse dood. Hier heerst ellende en verdriet in iedere straat, ieder huis, ieder vertrek waar de Duitsers verschenen."

Eigen graf moest gegraven worden.

In de stad „Ch" organiseerden de Duitsers een openbare terechtstelling van 30 vooraanstaanden uit de partij, de regering en de vakverenigingen. De ganse bevolking werd naar de buitenkant van de stad gedreven; de beschuldigden kregen opdracht hun eigen graf te graven.

Om de marteling zo vlug mogelijk te beëindigen, volgden de gevangenen het bevel op. Toen de graven gedolven waren, hooiden de Duitsers de eerste tien man in de kuilen en gaven aan de rest opdracht hun kameraden levend te begraven De gevangenen gooiden de schoppen neer.

„Schiet ons maar dood, jullie zwijnen", riepen zij.

Sommigen werden doodgeschoten. De rest werd levend begraven.

De Duitsers onder Hitler hebben een eigenaardige voorkeur voor het levend-begraven van mensen. In Minsk werden Joden, oud en jong, mannen en vrouwen tezamen gedreven, gedwongen kuilen te graven en er daarna in af te dalen. Wit Russen kregen toen bevel de Joden levend te begraven. Geen enkele Wit Rus voerde het bevel uit. De dienstdoende officier, die dit „schouwspel" op touw had gezet, was razend, dat het geen succes werd. Hij gaf opdracht, dat Joden en Wit Russen tezamen geëxecuteerd zouden worden.

Te zwaar gewonde Duitsers worden afgemaakt.

Tijdens één veldslag doodden de troepen van het Rode Leger zoveel Duitsers, dat de Nazies de hulp van sappeurs inriepen, die met behulp van dynamiet grote kuilen in de grond maakten. Honderden vrachtauto's werden gebruikt om de doden en zwaargewonde Duitse soldaten van het slagveld naar deze kraters te vervoeren. Doden en levenden werden gezamenlijk in de kuilen gegooid...... verminkte soldaten kan Hitler niet gebruiken. Een der gewonden schreeuwde, dat hij nog leefde en vroeg om genade. Een officier schoot hem door het hoofd. Verscheidene soldaten, die aan de rand van de grote kuil stonden, pleegden zelfmoord.

Vreemd genoeg was het, dat de soldaten, die allen toch nog verscheidene kogels in hun geweren hadden, niet op hun officieren schoten. Tot nu toe is de Duitse soldaat, door Hitler gevormd, niets dan een automaat, een robot. De toekomst zal uitwijzen, hoe spoedig een vonkje van het besef, dat hij een mens is, in zijn bewustzijn zal opgloeien.

In het dorp Krasnoye, in het district Obukhov, in de omgeving van Kiev, schoten de nazies een boer van een collectieve boerderij, Ivanenko genaamd, dood, om geen andere reden dan dat hij zijn laatste big niet wilde afstaan.

In het dorp Petrikov schoot een fascist een driejarig kind dood, in het bijzijn van de moeder. De vrouw werd krankzinnig van verdriet.

Van boer Bystrova namen zij zelfs de schoentjes van de kinderen en hun ondergoed. In het dorp Misin brachten de fascistische officieren alle meisjes van een collectieve boerderij bijeen in een door de Duitsers opgericht bordeel.

In Kamenets-Podolsk werden, uit verschillende districten, niet minder dan 400 Joodse vluchtelingen, in hoofdzaak vrouwen en kinderen, bijeengedreven en daarop doodgeschoten, zonder een uitzondering.

De enorme verliezen der Nazies.

Alle Duitse soldaten die zich overgeven, spreken van de enorme verliezen, welke de Nazie troepen dag aan dag lijden. Karl Langrebe, corporaal van de derde Compie van het 27ste infanterie regiment, verklaarde dat van de 160 man van zijn compie slechts 40 het leven er af hadden gebracht. Overal — zo zeide Langrebe — passeren wij dorpen, volkomen door de bevolking verlaten.

De guerillabenden schieten op ons op de grote verkeerswegen. In het dorp Romanovka, nabij Korosten, doodden de guerillabenden meer dan tien soldaten.

In de ransel van een gedoden Duitsen officier, in het Zuidwestelijk deel van het front, bevond zich een map met standaard formuliertjes, gericht aan ouders en gedrukt door de veldpers. Duizenden van zulke mededelingen zijn bij voorbaat gereed gemaakt door de Duitsers en vangen alle aan met de mededeling: „Uw beminde zoon is gevallen in een gevecht in de omgeving van..." Vele brieven vond men op gedode en gewonde Duitse soldaten, die niet meer gelegenheid hadden kunnen vinden de brieven te posten.

De Russische soldaat.

Paul Klauss, corporaal bij de 3de compie van het 206e regiment van de 99e infanterie divisie, schreef aan zijn ouders: „De militaire operaties in Rusland verschillen hemelsbreed van die in Frankrijk. Ik heb niet veel hoop U weer te zullen zien. De helft van ons regiment werd gedood door het Rode leger. De vijand is schitterend gecamoufleerd. De Russische soldaat is een tegenstander met groot uithoudingsvermogen, hardnekkig en slim, die verscheidene Franse soldaten waard is".

Zilli Schroeder schrijft aan zijn broer in Berlijn practisch hetzelfde: „Beste broer, tien dagen van ingespannen strijd zijn voorbij. Indien je kon zien en dit alles meemaken, je zou met grote afschuw vervuld worden!"

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 12 Juli 1942.

Scherpenheuvel 1 — Jong Curaçao 1	6—0.
Independiente 2 — Atlanta 2	7—3.
Jong Curaçao Jr. — Jong Holland Jr.	4—2.

WEDSTRIJD PROGRAMMA
MUNDO NOBO

Zondag 19 Juli 1942: A-klasse	Transvaal 1 — Independiente 1 (Visser)
Zondag 19 Juli 1942: Res. A-klasse	Jong Holland 2 — Jong Curaçao (Rog)
Zondag 26 Juli 1942: A-klasse	Jong Holland 1 — Atlanta 1 (Jesurun)
Zondag 26 Juli 1942: Res. A-klasse	Independiente 2 — Jong Curaçao (Ercol)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 26 Juli 1942: A-Klasse	Volharding 1 — Scherpenheuvel (Willems)
Zondag 26 Juli 1942: Junior klasse	Scherpenh. Jr. — Indep. Jr. (Taytelbaum)

De HH. Scheidsrechters worden verzocht bij verhindering dit tijdig melden aan den competitie-leider, Frederikstraat 16, telefoon 1640.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur.

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur.

HET BESTUUR

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Erwtensoep met kluif. Morgen: Nassi goreng.

Agenda:

Do. 16 Juli 19.30 Comp. bilj. „C" kl.
Vr. 17 Juli 19.30 Comp. bilj. „A" kl.
Di. 21 Juli 19.30 Comp. bilj. „B" kl.
Wo. 22 Juli 19.30 Comp. bilj. hoofdkl.

WACHTDIENSTEN: Do. 16 Juli:

Telegram Afdeling: Hr. Carrière, tel. 553, Hotel kamer 29.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 57.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Sportclub „Asiento": Hockey: De onderlinge wedstrijd welke vorige week werd uitgesteld, zal hedenmiddag worden gespeeld. Aanvang 16.45 uur, gang tot 6.15 uur.

Tennis: De wedstrijd uit ronde om het dameskampioen Curaçao, tussen Mevrouw E Mej. M. Capriles wordt in p Dinsdag 21 Juli op Woensd 16.45 uur op baan III gehoud

Voetballen: As. Vrijdag vriendschappelijke wedstrijd 2 — „Willemstad" 2. Terrei nario. Aanvang 16.45 uur. rechter De Winter.

Verkeer C.P.I.M. — W plex: Met ingang van Don Juli as. wordt het verkeer v gangswegen van het Maa woningcomplex te Rio Ca volgt geregeld:

a) Over de **Beatrixlaan** — nacht geopend voor alle verk

b) Over de **Wilhelminala** sloten voor alle verkeer van a ang tot 6.15 uur.

c) Over het **Beatrixplein** — voor alle verkeer dag en nac

Een der poortjes voor ve blijft gedurende de daguren g